

Todistaja

Syyskuu • September 2005 No. 8 Volume 80

\$2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

**Todistajan
juhlavuosi
2005 - Lehti
täyttää
80 vuotta**

Kuka sinä olet? 2

**Aktio
Michiganissa 3**

**Ensikertalaisina
Aktiossa 3**

**Olemme tulleet
Siionin
vuoren tykö 4**

Mikä on totuus 4

Siirtolainen 5

**Rakkaus rakensi
Thunder Bayssa6**

Mitä tahdotte 8

**Lähetystyön
satoa 9**

**Päivän tärkein
ateria 10**

**God speaks
Cree! 12**

**Kesän retket päättyvät!
Kanootti rantaan
ja suunta
pyhäkouluun!**

PHOTO: KEIJO SAKARA

Henry ja Ruut Mononen

Thaimaahan

“Olen vain pieni ihminen, mutta sinä olet suuri. Jumala, siunaa minua!”, lauloi Henry tekemäänsä laulua kitaran säestyksellä. Menossa oli yksi seurakunnan merkittävimmistä tapahtumista tänä vuonna. Elokuun 14. vietettiin tätä lähetysjuhlaa Vancouverin Kotikirkossa.

TEKSTI JA KUVAT:
LEEVI MYYRÄ

Oma poika yhdessä suomalaisen vaimonsa kanssa saivat seurakunnan sydämeällisen siunauksen tässä lähtöjuhlassa. Liikuttavaa oli nähdä Henryn isä ja äiti laskemassa siunaavia käsiään lähtijöiden ylle. Jotain suurta on siinä, että nuoret ihmiset antautuvat lähetysalttarille. He ovat vastanneet ”kyllä” Jumalan rakkauden kutsuun. Juhla oli kaksikielinen, joten nuorempi englanninkielinen väki oli myös mukana kokemassa, mitä merkitsee lähteminen lähetyskentälle. Tällaisessa hetkessä saatataa omassakin povessa syttyä lähetystuli ja rakkaus.

Puheenvuorossaan Ruut tunsii itsensä kuin Raamatun pikkupojaksi, jolla oli vain pienet eväät laukussaan. Mutta kun ne annettiin Jeesuksen käsiin siunattavaksi, niillä ruokittiin 5000 miestä ja paljon jäi vielä jäljellekin. Hän luki myös köyhän lesken antamista penneistä, joita Jeesus arvosti enemmän kuin rikkaitten lahjoja. Leski antoi kaiken mitä hänellä oli; siinä oli lahjan suuruus. “Tunnen itseni niin pieneksi tämän suuren haasteen edessä,” totesi Ruut.

Henry ja Ruut ovat jo olleet jonkin aikaa Thaimaassa tutustumassa maahan ja kansaan. Henry

JATKUU SIVULLA 9

Todistaja

Media avautumassa

Viime vuosina Yhdysvalloissa on ollut havaittavissa jonkinlaista ilmastonmuutosta median suhtautumisessa hengellisiin asioihin. Billy Graham on ollut monesti uutismiesten haastateltavana, samoin monet muut uskonnollisen kentän johtomiehet. Aikaisemmin median asennne on ollut vähintäinkin viileä, useimmiten ivallinen. Vielä niinkin myöhään kuin 1993, kun journalistit kokoontuivat New Yorkiin keskustelemaan "Uskonnosta ja uutisista", CBS:n veteraani sanoi aiheen olevan hankala, koska useimmat uutismiehet eivät pidä uskonnollisia asioita uutisten arvoisina elleivät ne ole suuntautuneet puoluepolitiikkaan, historiaan tai pedofiileihin.

Terry Mattingly kirjoitti Internetissä: Edesmennyt kanadalainen uutismies Peter Jennings kertoi, että kun reportteri kysyy joltakin katastrofista selvinneeltä, miten selviydyit tästä kauheasta kokemuksesta, niin onnettomuudesta selvinnyt vastaa usein: En oikein tiedä, mutta rukoilin. Ilman Jumalan apua olisin tuskin selvinnyt. Tätä lauselmaa seuraa vaivautunut hiljaisuus, jonka jälkeen reportteri sanoo tähän tapaan. "Se on hienoa, mutta miten *todella* selviydyit tilanteesta?"

Sekä Yhdysvalloissa että Kanadassa on valtavan suuri joukko ihmisiä, jotka ovat kokeneet ihmeellistä Jumalan apua elämässään. Heille hengelliset asiat ovat tärkeitä. He keskustelevat luontevasti hengellisistä asioista, käyvät kirkossa ja avustavat seurakuntaansa taloudellisesti. Kirkot eivät peri kirkollisveroa, mutta silti ne selviävät menoistaan ja lähettävät avustusta ympäri maailmaa. Hiljattain tunnettu uutismies laukaisi tähän tapaan: Meni sitten maailmassa minne tahansa katastrofialueelle, niin siellä on ensimmäisenä kristilliset avustusrjestöt täydessä toiminnassa auttamassa hädässä olevia.

Nyt näyttää, että Kanadan uutismiehet ovat ottaneet uskonnon vakavana "uhkana" maan politiikassa. Joillakin on valtava hätä siitä, että Kanadaan muodostuu USA:n mallin mukaan "uskonnollinen oikeisto", joka saattaisi ratkaisevasti muuttaa vaalien tulosta. He eivät käsitä sitä, että kirkot sekä USA:ssa ja Kanadassa ovat poliittisesti puolueettomia. He eivät myöskään ymmärrä sitä, että kristityt äänestävät niitä ehdokkaita, jotka pitävät yllä korkeita moraalisia arvoja. Seurakuntien tehtävänä ei ole julistaa puoluepoliittisia näkökantoja. Jeesus ei perustanut laitokirkkoa, aatteellista yhdistystä, uskonnollista eikä poliittista puoluetta. Jeesus perusti seurakunnan, jonka tehtävä on paljon suurempi kuin poliittisten näkökantojen esittäminen. Parhaimmatkin poliittiset pyrkimykset koskettavat vain maallisia arvoja. Seurakunnan tehtävänä on julistaa evankeliumi kaikkeen maailmaan.

Thunder Bayn konferenssin työntekijöitten kokouksessa oli esillä mm. uusi avioliittolaki. Työntekijäkokous kehotti seurakuntien vanhimmistoja ja johtokuntia paneutumaan asiaan ja tekemään ratkaisut ja mahdolliset muutokset sääntöihin mahdollisimman pian.

ERKKI AHONEN

Kuka sinä olet?

Jeesus teki opetuslapsilleen mielenkiintoisia kysymyksiä: Kerran hän esitti kysymyksen: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" Ehkä muistatte vastauksen: "Johannes, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profetoista." Sitten Jeesus kohdisti kysymyksen lähemmäksi ja kysyi: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus." Miksi Jeesus puhui näin?

Kyllä Jeesus itse tiesi, kuka hän oli. En usko, että hän vain uteliaisuuden takia tiedusteli, mitä toiset hänestä sanoivat. Ei, hän haastoi opetuslapsiaan ottamaan kantaa hänestä. Heidän tuli olla varmoja siitä, kuka hän, Jeesus oli. Jeesus kysyy meiltä itsekseltäkin tänäkin päivänä: Kenenkä sanotte minun olevan? Onko sinulla selvä vastaus? Ole varma, mitä sinä Jeesuksesta ajattelet. Ole varma, että se kanta perustuu Jumalan Sanaan.

Tämän asian yhteydessä esiintyy jotain muutakin. Ihmiset muodostavat mielipiteitä toinen toisistaan. Meistäkin on muodostettu monenlaisia mielipiteitä. Kun ihmiset katsovat sinuun, mitä luulet, että he sinussa näkevät? Kun he kuvaavat sinua toisille ihmisille, minkälaisen kuvan he sinusta antavat? Entäs sellaiset ihmiset, jotka tuntevat sinut parhaiten, esimerkiksi perheen jäsenet?

Jeesus tiesi, että ihmiset muodostaivat jonkinlaisen kuvan hänestä. Hän tiesi myös, että ihmiset tulisivat muodostamaan kuvan myös hänen omistaan. Se, millaisen kuvan he meistä, uskovista, saavat, on hyvin tärkeää. Eikö olisi ihanaa, jos ihmiset, jotka näkevät meidät voisivat heti sanoa, että nuo ihmiset ovat Jeesuksen seuraajia.

Millainen on sinun ja minun, meidän panoksemme tässä maailmassa? Mitä tarkoitusta varten me elämme?

Joillekin ihmisille on tärkeä heidän asemansa yhteiskunnassa. He haluavat, että toiset näkevät heidät siinä asemassa. Toisille on tärkeää olla varakas.

He käyttävät elämänsä vaurauden tavoitteluun. Kun ihmiset katsovat varakasta ihmistä, he voivat sanoa, että tuo henkilö on todella menestynyt maailmassa jne.

Kun tiedämme, mikä on elämämme tarkoitus, me osaamme antaa oikean kuvan niille ihmisille, jotka ovat ympärillämme. Se kuva, jonka me itses-tämme viestimme maailmalle, asettaa meille myös vastuun. Jos ihmiset odottavat jotain menestyvältä ja korkeassa asemassa olevalta henkilöltä, ei ole yhden tekemää millaisen kuvan annamme itsestämme, koska kuvamme edustaa kristittyä yleensä.

"Eikö olisi ihanaa, jos ihmiset, jotka näkevät meidät, voisivat heti sanoa, että nuo ihmiset ovat Jeesuksen seuraajia."

Jos meistä sanotaan, että olemme Jeesuksen seuraajia, niin se tarkoittaa sitä, että osoitamme opetuslapsen mieltä. Meiltä odotetaan jotain samantapaista, mitä Jeesus edusti: rakkautta, hellyyttä, laupeutta, armahtavaisuutta, anteeksiantamusta, nöyryyttä, uskollisuutta, avuliaisuutta jne.

Mitä Sana sanoo Jeesuksen seuraajista? "...te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka

olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei tässä ole juutalaista eikä kreikkalaista; ei orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan." Gal. 3:26-29. Ihmeellinen kuva Jeesuksen seuraajista. Kuulutko tähän ryhmään?

Tässä tulee ilmi keitä me olemme, me, jotka tunnustamme Jeesuksen Kristuksen Herraksemme ja Vapahtajaksemme. Tältä perustalta lähtee meidän vaelluksemme täällä maailmassa. Me olemme "Kristuksen kirjeitä" maailmassa. Saakoon Pyhä Henki kirjoittaa kauniita kirjeitä toisten nähtäviksi niin, että hekin kääntyisivät Jeesuksen puoleen.

LIISA LIEDES

 Todistaja Published since 1925		Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa. A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.
Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.		
Julkaisija/Publisher	MISSION PRESS SOCIETY 1920 Argyle Drive, Vancouver, BC V5P 2A8 TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555 E-MAIL: todista@smarrt.com todistaja@telus.net	TILAUSOHJEITA KANADASSA JA USA:SSA : Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta. KANADASSA: \$24.00. (sis.GST) Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00 Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00 USA:STA: US \$24.00. Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00 SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoön nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa. MUISTA MAISTA: CAD \$34.00 , US \$28.00 tai 28.00 euroa.
TOIMITTAJA/EDITOR LAYOUT OIKOLUKU TAKASIVUN TOIMITUS ALUETOIMITTAJIA	Erkki Ahonen Keijo Sakara Helena Rantanen Sylvia Rukkila Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen	OSOITTEITA LCHETYSSIHTTEERI Erkki Inkiläinen 119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS. South Porcupine ON P0N 1K0 (705) 235-5418 FAX (705) 235-2655 E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca LCHETYSSKASSA USA Timo ja Eeva Nirkkonen 4205 57th Ave. South C Lake Worth FL 33463 USA
TOIMITUSKUNTA	Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi, Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen.	
YHDYSHENKILÄ SUOMESSA	Annikki Siren, Uusi Porvoontie 693-2, 01120 Vestergskog PUH 09-877-9114	
ILMOITUSHINNAT:	\$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00. kuvan kanssa \$30.00.	
\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa Publications Mail Agreement No. 40028608		GST No. R 121903561 Publications Mail Registration No. 09505
"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."		

Aktio Michiganissa

Finn Grand Fest 2005, Suomalaisten Suurjuhla, siirtyi historian lehdille todellisenä suur tapahtumana. Sen mukana jää muistojen joukkoon helluntaiseurakuntien aktio.

Juhlakaupunki, Marquette MI, oli hienosti pukeutunut suomalaisiin väreihin. Kaksi tuhatta sinivalkeaksi maalattua tuolia koristi katujen reunustoja, ja siniristiliput hulusivat kirkasta sinitaivasta vasten. Se teki juhille tulijaan voimakkaan vaikutuksen. Jotkut tuoleista oli todella taidokkaasti maalattu, toiset pensselin käyttäjät olivat lapsia, joten tulos oli todella kirjavaa. Joukossa oli valokuvien kanssa varustettuja sukutuoleja, monen sukupolven historiaa.

Ilmat suosivat juhlien järjestäjiä - ei sadetta eikä myrskyä. Vilvoittava tuuli henkäili suuren järven selältä, ja varjoiset puut ja 2000 tuolia antoivat mahdollisuuden levähtää vaikka joka kadun kulmassa. Juhlien järjestäjät olivat tehneet hyvää työtä; sijoitukset eri toimintapisteiden välillä olivat onnistuneet hyvin. Linjurit ajoivat non-stop, vaikka välimatkat eivät olleet pitkiä, ja tarjosivat ilmaista kyytiä sitä haluaville.

Aktiotoimintaan lähdettiin pienen jännityksen vallassa, kun ei ollut tietoa, mistä saadaan paikka esittelypöydälle. Paikka järjestyi yliopistolta rekisteröitymisaulan pienestä pohjukasta, johon sijoitimme jaettavat lehdet ja äänitteet. Vitivalkoinen Abraham Lincolnin muotokuvapatsas toimi meidän "suojelijanamme". Voimakas ja asiantunteva aktioryhmä käsitti 11 henkilöä ja lisäksi "Soon" kuorolaisia. Aktioryhmään kuuluivat: Virtaset, Tervo, Partaset, Huopalaiset, Silegrenit, Salokoski ja Vuotilainen. "Soon" miehet lauloivat lauantai-iltana sekä Maila Korhonen, Möllärit ja Rannan sisaret. Pentti Virtanen ja Mikko Tervo toimivat aktion johtajina.

Painettua sanaa, äänitteitä ja kirjoja jaettiin neljä täysimittaista päivää. Pöydän takana olevien vuoroja vaihdeltiin. Myös torilla liikkua oli lehdet mukana. Näin toteutimme Sanan neuvoa "kylväkää".

Harjoitimme kuoroa jo Sault Ste. Mariessa mennessä ja lauloimme kaikkiaan viidessä eri tilaisuudessa. Saimme maistaa myös teltt juhlien makua, kun esiintymisteltassa kukin ryhmä vuorollaan sai puolituntisen aikaa esittää ohjelmaa. Kuorolau-

Mirjam Silegren ja Aino Salokoski

Aktiokuoro lauloi Mirjam Silegrenin johdolla.

luja säestettiin kolmella haitarilla ja kitaralla, ja välillä Helvi Huopalainen säesti pianolla. Kuoroa johti Mirjam Silegren. "Soon" Veljet antoivat hienon lisän, kun lauloivat useita lauluja.

Ensikertalaisina Aktiossa

TEKSTI:
REINO PARTANEN

Meillä, vaimollani Sipilällä ja minulla, oli mahdollisuus osallistua ensikertaa Suomalaisten Suurjuhlille, Finn Grand Fest 2005, joka oli tällä kertaa Marquettessa (Michigan, USA). Olimme osa suomalaisista helluntaiseurakunnista koottua ryhmää, joka oli levittämässä ja jakamassa evankeliumia noilla juhlilla.

Lähdimme Torontosta keskiviikkona 10.8.2005. Meitä oli autossa vaimoni Sipa, Aili Salokoski ja minä. Automme tavaratilassa oli mukana paljon hengellistä, ilmaisjakelua varten tarkoitettua lukemista ja musiikkia äänitteitä - CD:tä ja kasetteja. Vietimme ensimmäisen yön St. Josefin saarella, Aarno ja Soile Vuotilaisen kauniissa kodissa. Tämä saari on lähellä Sault Ste. Marieta. Sitä ennen saimme oikein hyvän päiväkahviterian Sudburyssä, Lahtien kodissa.

Aarno Vuotilainen lähti mukaamme, kun jatkoimme matkaa seuraavana aamuna. Tapasimme kirkolla Mikko Tervon, "Soon" Suomalaisen Helluntaiseurakunnan pastorin, joka oli järjestänyt kokoukset aktioon. Niinpä hänen autoaan seuraten lähdimme kohti juhla-kaupunkia, jonne saavuimme kolmen tunnin ajon jälkeen.

Kun aloimme lähestyä juhla-kaupunkia, niin alkoi jo näkyä Suomen lippuja motellien lippusaloissa ja kylttejä suomen kielellä "Tervetuloa" ja kun pääsimme kaupunkiin, niin kadun varsilla näkyi sinivalkeiksi maalattuja

Reino ja Sirkka Partanen

tuoleja, joka oli juhlan tunnus tänä vuonna. Juhla-alueen ympäristö, joka oli yliopistoaluetta, oli aivan täytenään näitä erilaisia sinivalkeisia tuoleja. Olipa todella kivan näköinen näkymä. Suurimman osan tuoleista olivat juhla-vieraat tuoneet tullessaan.

Vasemmalta: Arvo Huopalainen, Aarno Vuotilainen, Reino Partanen, Pentti Virtanen ja Mikko Tervo.

Hieno majapaikka

Siellä sitten tapasimme aktiolaria, jotka olivat tulleet sinne jo päivää aikaisemmin. Löysimme myöskin majapaikkamme, jonka Mikko Tervo oli meille hankkinut. Majapaikkamme oli vanhahko talo, jonka yläkerta oli meille varattu. Valtasimme kaikki neljä makuuhuonetta. Meitä oli kaikkiaan seitsemän. Talon isäntä oli ruotsalaista syntyperää ja vaimo saksalaista.

Takaovi oli jätetty auki, ja sieltä menimme sisälle ja asetuimme taloksi, jonka jälkeen menimme juhlapaikalle ja saimme luvan asettaa tavaramme juhla-rekisteröinnin tuntumassa olevaan aulaan. Heti saapui ihmisiä tutustumaan pöytäamme. Raimo Silegren oli tehnyt komean kyltin, jota emme olleet edes ehtineet asettaa paikalle. Illalla palasimme majapaikkaan, jolloin tutustumme isäntäväkeen.

Suomea vain sentin verran

Perjantai-aamuna olimme sitten heti valmiina paikalla, kun aulan ovet avattiin. Suuri aktiokyltti pystyyn ja rukous Herran puoleen ja olimme valmiit palvelemaan.

Oli todella mahtavaa saada jutella ihmisten kanssa ja vastailla heidän kysymyksiinsä. Sillä aikaa, kun osa

meistä oli ilmaisjakelupöydän takana, niin toiset olivat juhlatorilla, joka oli kävelymatkan päässä. Sinne olivat Huopalaiset ja Silegrenit jo edellisenä päivänä vieneet Todistaja Extraa ja Hyvä Sanoma Extraa. Iloitsimme Todistaja Extrasta erikoisesti, koska siinä oli englanninkielinen osuus. Monet näyttivät sormilla, että osaavat puhua

F.G.F. 2005:SSÄ MUKANA OLLUT
RAIMO SILEGREN
PEFFERLAW ON

JATKUU SIVULLA 8

Paavo Korpelan saarna Thunder Bayn Sanan Suurjuhlien ehtoolliskokouksessa

Olemme tulleet Siionin vuoren tykö

Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä. Joh 15:13

Nämä Jeesuksen sanat ilmaisevat suurimman rakkauden. Myös ehtoollispöytä puhuu tästä.

Kaksi vuotta

Hebrealaiskirjeen luvussa 12 puhutaan kahdesta vuoresta; Siinain vuoresta ja Siionin vuoresta. Siinain vuorella annettiin laki. Siionin vuorella annettiin armo. Hebr. 12:18-24. Joskus sekoitamme nämä kaksi vuotta, koska vuorien nimet ovat samankaltaisia.

Siinain vuori

Siinai puhuu ulkonaisesta, näkyvästä, käskyistä, Vanhasta liitosta. Siihen kuului muutomenot; älä tartu, älä maista, älä koske. Vuori oli synkän pilven peitossa. Se oli myrskyn ja pimeyden peitossa. Vuoren sanoma oli epäselvä.

Ussa luuli tekevänsä hyvin, kun yritti säilyttää liitonarkkia turvallisesti vaunuissa, kun härät kompastuivat. Mutta kun hän kosketti arkkiin, niin hän kuoli.

Siinai oli suljettu. Se oli vain israelilaisille, pienelle joukolle erämaassa. Se oli myös kaukainen vuori, sillä israelilaisetkaan eivät saaneet tulla vuoren lähelle.

Jos joku - vaikka eläin - kosketti sitä vuotta, niin se piti kivittää. Siinain vuori oli myös pelottava ja hirmuinen. Mooses vapisi pelosta, kun hän näki näyn, jossa Jumala ilmestyi Siinailla. Ihmisen ja Jumalan välillä oli erottava muuri. Siinain esikuva oli kuitenkin väliaikainen. Oli tuleva parempi; parempi liitto, parempi välimies, parempi sovintoveri ja parempi ylimmäinen pappi.

Siionin vuori

“Te olette tulleet Siionin vuoren tykö!” Siionin vuori oli Jerusalemin vuori. Joskus Jerusalemiä kutsuttiinkin Siioniksi. Tässä on viittaus hengelliseen, taivaalliseen Jerusalemiin. Laki ei enää ollutkaan lain tauluissa, vaan sydämissä. Siionin sanoma on selvä. Myrskypilvet ja pimeys ovat poistuneet. Siionin sanoma on aurinkoinen. Eräs Siion-nimen merkitys onkin aurinkoinen.

Pietari sanoo, että emme ole noudattaneet taruja, ja Paavali sanoo: “Varma on tämä sana ja kaikinpuolin vastaanottamisen arvoinen, että Jeesus on tullut syntisiä pelastamaan.” Siionin sanoma on kaikille. Jokainen saa tulla. Ei ole erotusta juutalaisten ja kreikkalaisten välillä.

Siinai oli erämaassa, mutta Siion oli keskellä suurta kaupunkia, Jerusalemiä. Erämaa ei viehätä, mutta Siion vetää puoleensa. Yksi Uuden testamentin tunnussana onkin tulkkaa. Jeesus hyvin usein käytti sanaa tulkkaa. Tulkkaa ja seurakkaa minua. Tulkkaa minun tyköni työtätekeväiset ja raskautetut. Jos joku janoaa tulkoon minun tyköni ja juokoon. Siinain sanoma puolestaan on; älkää tulko liian lähelle. Se on vaarallista. Mutta Jeesus toistaa yhä uudelleen sanaa tulkkaa.

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja puhuu pääsystä kaikkein pyhimpään, paikasta, johon juutalainen ei koskaan uskaltaisi edes ajatella mennä. Sensijaan Uusi liitto kutsuu ihmisiä tulemaan kaikkein pyhimpään paikkaan, Jumalan luokse. Ero näkyy parhaiten tuhlaajapoikakertomuksessa. Nuorempi poika sai isältään omaisuuden ja tuhlassi sen kaukaisessa maassa. Sikojä paimentaessaan hän huomasi, että on parempi mennä kotiin. Kuunnellessaan Jeesuksen kertomusta Siinain lain alaiset juutalaiset

ajattelivat, että nyt kun se poika tulee, niin isällä on tilaisuus kurittaa ja rangaista poikaa. Eli sieltä se poika tulee; on menettänyt kaiken ja haisee kuin sika. Nyt on isän tilaisuus jyristä ja salamoida. Tällaista isän käyttäytymistä juutalaiset odottivat.

Jeesuksen kertomus päättyi kuitenkin aivan eri lailla. Hän kertoi isästä, joka odotti ja jonka kädet olivat avoinna, täynnä armoa ja anteeksiantamusta. Hän oli valmis pukemaan pojan juhlapukuun. Tässä on kuva Siionista. Tällaisen vuoren tykö olemme tulleet.

Voimme Raamattuun vedoten sanoa: Tulkaa! Kaikki on anteeksiannettu. Kaikki on anteeksiannettu - sekin asia, josta luulet, ettei sitä saa koskaan anteeksi. Sekin asia on anteeksiannettu. Tämä asia on varma. Se on Raamatun lehdillä, mustaa valkoisella. Se ei ole tarua. Meillä on kopio dokumentista, jossa sanotaan, että kaikki on maksettu, koska Jeesuksen veri puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

Kainin ja Aabelin surullinen kertomus löytyy Raamatun alkulehdiltä. 1 Moos. 4:8-16. Aabelin veri huutaa maasta syytöstä. Se huutaa myös karkoitusta, pelkoa. Kain pelkäsi, että joku tulee ja surmaa hänet. Hän sanoi, että minun syyllisyyteni on suurempi kuin että sen kantaa voisin. Kain oli sääliittävässä asemassa. Hänen harteillaan oli hirmuinen taakka. Hänen elämästään poistui siunaus ja tilalle tuli karkoitus ja syyllisyys.

Kainin maanviljelys ei tuottanut ja lisäksi hän eli pelossa, tappouhkan alaisena. Säälin Kainia. Olisin tahtonut julistaa hänelle, että on tuleva persoona, jonka veri puhuu parempaa kuin Aabelin veri. Olisin tahtonut kertoa Kainille, että tämä tuleva on sovittava sinun syntisi. Sinunkin vel-

Paavo Korpela

kasi on maksettu. Isä odottaa sinua kotiin. Kaikki on anteeksiannettu! Jeesuksen veri on sovittanut sinun suuret rikoksesi. Emme tiedä, kuuliko Kain koskaan tällaista sanomaa, mutta voi olla hän kuuli sanoman, kun Jeesus meni alas tuonelaan ja julisti siellä oleville sieluille. Uskon, että Kain oli siellä ensimmäisenä rivissä ja sai kuulla, että on tullut parempi veri, joka ei julista syytöstä, vaan armoa, anteeksiantoa, vapautta ja puhtautta. Ja merkki, mikä Kainiin laitettiin, poistetaan, ja pelko poistuu.

Me olemme tulleet vuoren tykö, joka puhuu armoa, sovittua ja puhtautta kaikille ilman ehtoja. Jokainen, joka tulee saa ihmeellisen puhtauden Jeesuksen veressä. Raamatun loppujakeissa kuulemme vielä tämän tule-kutsun. “Henki ja morsian sanovat “Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: “Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.”

Tämän armopöydän ääreen saamme käydä ja ottaa tästä rakkauden pöydästä, puhtauden pöydästä. Ja jokainen saa tulla. Nauttikaamme ilolla tästä pöydästä.

Otsikon sanat lausui maaherra Pilatus Jeesukselle, kun fariseukset, kirjanoppineet ja ylipapit olivat luovuttaneet hänet maaherran tutkittavaksi ja tuomittavaksi (Joh. 18: 38). Pilatus ei löytänyt kuitenkaan mitään tuomittavaa Jeesuksessa, mutta oman asemansa ja virkansa menettämisen pelosta hän suostui juutalaisten vaatimuksiin, ja niin Totuus nautittiin ristille.

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on...Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän

keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta (Joh. 1: 1-3, 14).

Opettaessaan opetuslapsiaan Jeesus puhui heille Pyhästä Hengestä mm.: *Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minun kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille (Joh. 16: 13-15).*

Vielä ylösnousemisensa jälkeen, ollessaan yhdessä heidän kanssaan, hän käski heitä ja sanoi: *Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen. (Apt.1: 4, 5).*

Lukiessamme Apostolien tekojen toista lukua näemme Pyhän Hengen vuodatuksen ja Jeesuksen opetuksen toteutuneena. Noin 120 hengen odottava joukko ei pysynyt enää lukittujen ovien takana vaan apostolien johtamana, Pietari etunenässä, alkoi antaa tilannetiedotusta siitä, mitä

oli tapahtunut, kun tämä helluntaijuhlaan kokoontunut joukko erikielisistä maista kuuli omalla kielellään Jumalan suurista teoista. Pyhä Henki, totuuden Henki, paljasti heidän syyllisyytensä. Ei ollut kuitenkaan kysymys syyllisten tuomitsemisesta vaan heidän armahtamisestaan ja lupauksesta, että parannuksen tehneet saavat Pyhän Hengen. Sanan vastaanottaneita oli 3000; oli syntynyt Uuden liiton seurakunta.

Työ jatkui, mutta vastustusta ja vainoakin seurakuntaa vastaan syntyi. Kun tullaan Apostolien tekojen 7. lukuun, näemme yhden palavan seurakuntapalvelijan, jonka nimi oli Stefanus. Johdonmukaisesti kirjoitukset tunteneena hän paljasti vastustajien tilan. Heilläkin olisi parannuksen tehneinä ollut mahdollisuus päästä Jumalan yhteyteen kokemaan anteeksiantamus ja saada lahjoja. Mutta Stefanuksesta tuli Uuden liiton ensimmäinen marttyyri, sillä hänet kivitettiin totuuden tähden.

Jumalan Pyhä Henki, totuuden Henki, johtaa vielä kaikkeen totuuteen. Annatko Pyhälle Hengelle mahdollisuuden vai jäätkö vastustajien ja vainoojien joukkoon? Jeesus tulee pian ja Hän maksaa kullekin tekojen mukaan.

Sirkka Partasen puhe Finn
Grand Festivaaleissa 2005

Siirtolainen

Ollessani mukana täällä aktiossa ja tavatessani monia toisen ja kolmannen polven siirtolaisia, olen miettinyt millainen, ja kuka, on siirtolainen? Millaiset asiat heitä kiinnostavat? Mitkä asiat kiinnostavat heidän jälkeläisiään?

Siirtolaiskansana tunnemme usein olevamme irrallisia, erilaisia. Siirtolainen muistelee paljon kotimaataan, on kiinnostunut mitä kotimaassa tapahtuu. Laulamme Karjalasta tai Hämeestä, syömme limppua ja haluamme saunan taloomme.

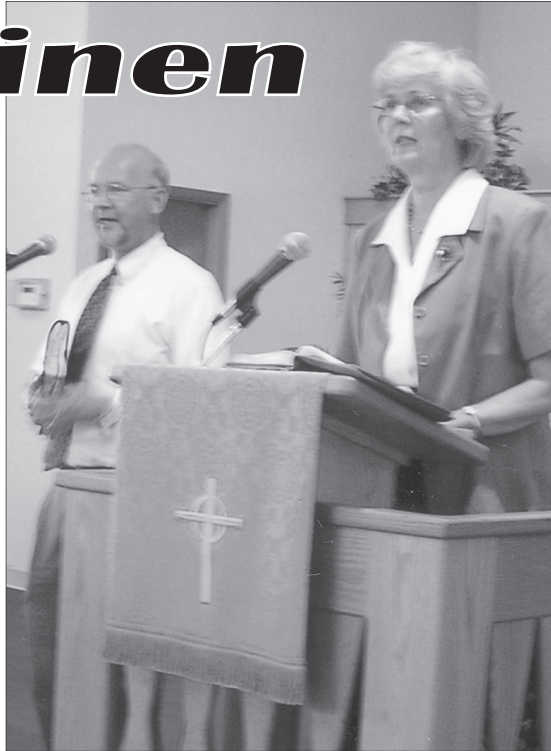
Monet asiat, joita ympärillämme tapahtuu, olivat alussa meille outoja ja vieraita. Kun sitten menemme käymään Suomessa, sielläkin ovat asiat muuttuneet. Siimmässämme on kaipuu jonnekin, mitä emme ole saavuttaneet. On juurettomuuden ja joskus tyhjyyden tunne. Kun olen asiaa syvemmin ajatellut, olen tullut siihen tulokseen, että se kaipuu monien kohdalla tulee syvältä sydäimestä. Se on kaipuuta Jumalan puoleen. Sitä kaipuuta ei voi mikään muu täyttää, kuin että Jeesus tulee sydämeemme ja täyttää sen paikan. Meidän tulee päästä takaisin Jumalan yhteyteen, josta synti meidät erotti.

Onko mitään selvempää asiaa, kuin että syntisen tulee tehdä parannus ja hyljätä entinen elämä ja ottaa Jeesus vastaan syntien anteeksiantajana. Se on ainoa tie sisälle Jumalan valtakuntaan. En tiedä mitään asiaa, josta niin paljon väitellään, miten sen pitäisi tapahtua. Yksi sanoo, että mummoni esirukoukset riittää. Toinen kertoo, että

kyllä äiti tilaa minulle hengellisen lehden ja luen sitä. Kolmas sanoo, että luen iltarukouksen. Joku käy kerran tai kaksi vuodessa kirkossa ja joskus ehtoollisella. Eikö muka riitä? Minun on sanottava Raamattuun nojaten, että Jeesus on ainoa tie pelastukseen.

Jos et ole varma pelastuksesta, se tuo epävarmuutta ja pelkoa. Afrikkalainen rakentaa kotipiiriinsä henkien majoja. Hän pelkää ja vie hengille ruokaa, minkä siten öisin kulkukoirat käyvät syömässä tai muut villieläimet. Pelko jäyttää ihmistä. Se vie elämästä ilon.

Lapsuudessa pelättiin ukkosta, tai jos äiti viipyi, ettei hän tule kotiin. Mitä sitten teemme? Mikä helpotus, kun hän saapui. Nuoruudessa huoliin kuului: miten selviän koulumaailmassa, ammatin valinta ja löytyykö oikea aviopuoliso. Keski-ikäisenä mietimme perheen tulevaisuutta: velat, työpaikka jne. Vanhuudessa on omat

huolet: terveys, yksinäisyys, pelko vanhainkotiin joutumisesta ja riittääkö eläke. Käyntiä lääkärissä siirretään kunnes tulee taas ikkunalaudalle yksi pilleripurkki lisää.

Jo Raamatun alkulehdiltä luemme pelosta, joka on kulkenut ihmisen matkassa. Aadam piiloutui, kun pelkäsi Jumalan kohtaamista, tehtyään sitä mistä Jumala oli varoittanut. Kain pelkäsi Aabelin tapon jälkeen henkeään. Opetuslapset pelkäsivät myrskyssä Galilean järvellä. Pelkäätkö sinä tänä päivänä jotain? Meillä on turva Jumalassa. Luuk 21:18 sanoo: ”Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa” Voimme turvallisin mielin laulaa: ”Jonk’ on turva Ju-

malassa, turvassa on paremmassa, kuin on tähti taivahalla, lintu emon siiven alla.

Sinä ja minä, siirtolaisina, saamme kiinnittää juuremme takaisin sinne, mistä olemme lähteneet, Jumalan valtakuntaan, Jeesuksen kautta.

SIRKKA PARTANEN

Sanan tärkeys kristityn elämässä

Jokin aika sitten kokouksessa, kirkollamme, eräs nuori mainitsi muun muassa, että tutkimusten mukaan koululaisista vain neljä prosenttia uskoo, että Raamattu on Jumalan sana. Heille ei opeteta Raamattua kouluissa eikä pidetä aamuhartauksia, kuten meille aikoinaan vanhassa maassa pidettiin. Meille tuli tutuksi sekä Vanhan että Uuden testamentin kertomukset ja päähenkilöt. Nyt kansa on melkein yhtä tietämätöntä kuin nk. pakanamaissa. Kun heille alkaa puhua, on alettava melkein alusta ja vasta sen jälkeen voi tuoda esille syvempiä Sanan totuuksia.

Psalmin kirjoittaja toteaa: ”Sinun sanasi on jalkaini lampu ja valkeus minun teilläni.” Ps. 119:105. Ja samassa psalmissa sanotaan: ”Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.” Ps. 119:30.

Evankeliumeja lukiessani olen erikoisesti kiinnittänyt huomioni siihen, että kerta toisensa jälkeen meille kerrotaan, että Jeesus opetti. Hän opetti kansaa synagoogissa, erämaassa ja kaikkialla, missä hän liikkui, ja kansa kokoontui

hänen ympärilleen. Matteus kertoo valaisevasti asiasta: ”Kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla on valta eikä niinkuin heidän kirjanooppineensa.” Matt. 7:29-29.

Sen ajan nuoret pojat saivat opetusta synagoogissa, mutta naiset jäivät vaille tällaista tietoutta, ja tähän puutteeseen viittaa myös Uusi testamentti: ”Ei Jumala ole epäjärjestyksen vaan rauhahan Jumala... Olkoot vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne... mutta, jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysyköön kotonaan omilta miehiltään...” 1 Kor 14:33-35.

Senaikaiset miehet osasivat selittää vaimoilleen kysymykset, jotka opetusta saamattomille naisille olivat epäselviä. Tuon vaimonsa auttamisen näissä asioissa tuli tapahtua kotona, eivätkä naiset saaneet huutaa kysymyksiään parvekkeelta, jossa oli senaikaisten sääntöjen mukaan heidän paikkansa, sillä ”ei Jumala ole epäjärjestyksen vaan järjestyksen Jumala.”

Pietari antoi Jeesuksen ope-

tuksesta kauniin tunnustuksen. Hän sanoi: ”Sinulla on iankaikisen elämän sanat.” Joh. 6:68.

Apostolit aikoinaan joutuivat vankilaan sen tähden, että he julistivat evankeliumia Ja Jumala toimi heidän kauttaan. Apt. 5:18-21: ”Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi: ’Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat’ ...he menivät ja opettivat. Jae 28: ”Me olemme kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen.” Jae 29: ”Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.”

Tänään meillä on vapaus lukea ja julistaa Jumalan sanaa, mutta aina ei ole ollut näin, eikä nytkään kaikkialla. Esim. manner-Kiinassa ovat uskovat joutuneet vainottaviksi uskonsa tähden, ja Raamattuja on takavarikoitu. Jotkut ovat kuitenkin onnistuneet kätkemään oman Raamattunsa, ja niitä on kopioitu lehti lehdeltä todennäköisesti käsin. Kuulemani mukaan ei kaikkialla sananjulistajillakaan ole ollut Raamattua. Nyt taitaa olla joillakin alueilla vähän vapaampaa, mutta koska Kiina on suuri maa, sinne mahtuu sekä vainoa että vapautta.

Jo Vanhan testamentin aikaan ihmiset saivat kokea, mitä Jumala sai aikaan sanansa kautta: ”Herra ilmestyi Samuelille Herran sanan kautta” 1 Sam. 3:21. Ja Samuelin sana tuli koko Israelille suureksi avuksi monissa tilanteissa.

Apostoli Johannes kertoo Sanan ajattomuudesta: ”Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saa-

nut syntynsä hänen kauttaan ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt.” Tästä Sanan kautta syntymisestä meille kerrotaan aivan Raamatun alussa.

1. Moos. 1:1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

1:3 Ja Jumala sanoi: Tulkaan valkeus.

1:4 Ja Jumala sanoi: Kokoontukoot vedet... ja tapahtui niin,

1:14 Jumala sanoi: Tulkaat valot taivaanvahvuuteen...

1:16 Jumala sanoi: Viliskööt vedet eläviä olentoja...

Jumalan sanassa oli voima silloin ja on vieläkin.

Jeesus sanoi järvelle: ”Vaike, ole hiljaa.” Niin tuuli asettui ja tuli aivan tyven.” Näinhän se on meidän elämämme eri vaiheissa. Vain sana hänen suustaan ja kaikki muuttuu.

Jeesus opetti ja käski seuraajiaankin opettamaan: ”...opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt.” Matt. 28:20.

Roomassa vankeudessa olleessaan Paavali ”julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen tuntemista kaikella rohkeudella.” Apt. 28:31.

Vain Jumalan sanassa on voima muuttaa ihminen. Vain Jumalan sanassa on voima luoda uutta. Jumala on antanut meille oman, voimallisen sanansa: ”Ottakaa vastaan Hengen miekka, joka on Jumalan sana.” Ef. 6:17. Hänen sanaansa luottaen me voitamme. Kun Jeesusta kiusattiin erämaassa, hän viittasi monta kertaa Jumalan sanaan: ”Kirjoitettu on...” Matt. 4:4. ”Kirjoitettu on...” Matt. 4:10. ”Taas on kirjoitettu...” Matt. 4:7. Se oli tie voittoon, sillä

jae 11 kertoo: ”Silloin perkele jätti hänet...” Jumalan sana tuo voiton omassa elämässämme, seurakunnassamme ja kaikessa, missä me apua tarvitsemme.

Nyt meillä on Jumalan sana luettavissamme ja voimme myös kuulla sitä, silloin kun tahdomme, vaikka joskus vanhemmalla iällä voi tiellemme tulla monenlaisia esteitä, kuten huono terveys ja jokin muu ylitsepääsemätön asia.

On kuitenkin olemassa tulevaisuus, jolloin monet havahduttavat näkemään Jumalan sanan tärkeyden, mutta sanaa ei enää olekaan saatavissa. Profeetta Aamos ennustaa tuosta ajasta seuraavaa: ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan, en leivän nälkää, enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään, he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset.” Aamos 9:11-13.

Ei varmaan kukaan meistä haluaisi olla tuollaisessa tilanteessa! Kuitenkin, se on kerran yllättävä koko maanpiirin.

Sen tähden, kun kuulemme Herran äänen alkäämme paadutako sydäntämme. Tänään on armon aika. Tänään on pelastuksen päivä. Tänään voimme kuulla ja lukea Jumalan sanaa ja siitä saada oppia ja ohjausta elämämme jokaiselle päivälle ja ravintoa sisäiselle ihmisellemme.

Jumalan runsasta siunausta sinulle tutkiessasi maailman tarkeinta ja eniten levinnyttä kirjaa, Raamattua!

Juhlien isäntä pastori
Marko Selkoma

Rakkaus rakensi Thunder Bayssa

Thunder Bay sijaitsee Kanadan eteläosan keskellä. Matka tyynelle merelle ja Atlannille on jokseenkin sama. Juhlapaikkaa lähinnä olleet vieraat saapuivat Sault Ste. Mariesta n. 700 kilometrin päästä, kun taas vancouverilaiset taittoivat yli 3.000 kilometrin matkan päästäkseen juhlimaan.

TEKSTI JA KUVAT:
ERKKI AHONEN

Ajelimme Oiva Iskaniuksen kanssa yli vuorokauden, laskettelimme halki preerioiden ja kiemurtelimme tuntikaupalla Ontarion "suomalaismaiseissa" ennenkuin pääsimme juhla-kaupunkiin. Matka kesti

kolme päivää. Ensimmäisen päivän iltana saimme Pentti ja Irma Laitisen kodissa, Albertan Bowdenissa, kokea konferenssin esimakua. Koimme siellä rakkautta, joka avasi sydämet juhlavireeseen eli saimme konferenssisiunauksen "försköttina". Preerialla

Juhlilla

- kuunneltiin sananjulistusta
- koettiin yhteyttä

- nautittiin ehtoollista

kävimme tervehtimässä ystäviämme Sinikka ja Lyyliä. Lyyli oli vanhainkodissa ja Sinikka oli juuri päässyt sairaalasta. Aikaa oli niukalti, joten porhalsimme eteenpäin ja saimme Moosomissa remontissa olevan motellihuoneen 20:lla dollarilla. Kuuma vesi oli katkaistu, mutta kylmää tuli vähän liikaakin.

Alkajaisjuhla

Pentti Happonen toimi ensimmäisenä iltana konferenssin isäntänä ja johti tilaisuuden mieltä lämmittävällä tavalla. Jokainen juhla vieras koki olevansa tervetullut. Pentti mainitsi savolaisella lupsakkuudella yksinkertaisen syvän totuuden rakkaudesta: "Kun Jeesus täyttää sydämen, se työntää vihan pois!"

Illan musiikista vastasivat kuoro, ylistysryhmä, Alexis Penna ja hanuriveljet. Avajaisjuhla saarnan piti Mikko Tervo, "Soon" saarnamies. Hän kehotti juhla-kansaa ensimmäiseen rakkauteen, rakastumaan uudelleen Jeesukseen.

Raamattutunnit

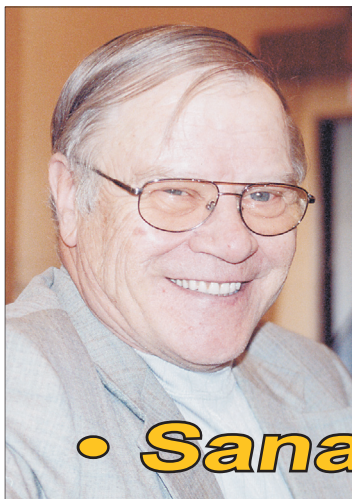
Raamattutuntien aiheet pysyttelivät melko tiivistä konferenssin teeman Rakkaus rakentaa ympärillä, ainoastaan pari poikese kaavasta. Rakkaudesta puhuminen lämmitti juhla-kansan sydäntä ja Mika Yr-

jölän puhe myrskystä vei kuulijat tyynille vesille, koska Jeesus on myrskynkin Herra.

Raamattutunteja pitivät: Päivi Tuokkola, Kaarlo Suomela, Henry Jauhiainen, Sam Tuokkola, Mika Yrjölä ja Mikko Tervo.

Iltakokoukset

Perjantai-illan Mikko Tervon johtama tilaisuus oli tyypillinen konferenssikokous, jossa oli paljon musiikkia (kuoro, ylistysryhmä, hanuriduo Huopalaiset, "Soon" miestrio, Hannu-Heikki Hyppönen), Liisa

Pentti Happonen

Uno Vesanen

Kaarlo ja Maija Suomela

• Sanan Suurjuhlien puhujia

Liedes käytti todistuspuheenvuoron ja Teuvo Valkama saarnasi. Valkama totesi, että Jeesus tuli parantamaan särkyneitä sydämiä. Monilla ihmisillä on sisäisessä maailmassa haavoja, jotka anteeksiantamus parantaa. Anteeksiantamus myös rikkoo paholaisen linnat.

Lauantai-illan musiikkijuhlan johti Päivi Tuokkola, kuoroa johti Päivi Salokari ja päätöspuheen piti Hannu-Heikki Hyppönen. Todistuspuheenvuoron käytti Anne Hyppönen, ja juhlassa lauloi kuoron lisäksi ylistysryhmä (Päivi Salokari, Susan Tuomisto, Ulla Rouhiainen ja Tellervo Kähärä). Tellervo Kähären laulama Oli yhdeksänkymmentä yhdeksän oli tosi hienoa kuultavaa. Hanuriorkesteri soitti ja trio (Ulla Rouhiainen, Päivi Salokari ja Susan Tuomisto) lauloi ilman säestystä. Ennen puhettaan Hannu-Heikki Hyppönen lauloi tekemänsä laulun Juhlitaan, juhlitaan ja puhui rakkaudesta, joka ei aseta ehtoja.

Iltatilaisuudet ja jotkut muutkin kokoukset tulkattiin englanniksi, joka tietysti vaikutti omalta osaltaan tilaisuuksien pituuteen.

Lähetysjuhla

Lähetysjuhlan johti lähetys sihteeri Erkki Inkiläinen, joka oli koonnut lavalle värikkään lähetysjoukon. Entinen lähetys sihteeri Uuno Vesanen lausui alkusanat, ja Juha Pölkki ja Juha Haukka toivat tervehdykset kentiltään. Hannu-Heikki Hyppönen lauloi laulunsa Lähetä minut saareen, jonka jälkeen Sam ja Päivi Tuokkola kertoivat puskapapiseminaarista. Rommy Yrjölä, joka on lähdössä ensimmäistä kertaa lähetystyöhön, puhui lohdutuksen Jumalasta. Lähetysjuhlan päätöspuheessa evankelista Liisa Liedes teroitti Pyhän Hengen osuutta työssä. Pyhä Henki jakaa meille työosuutemme. Jos sinun tehtäväsi on kastella yhtä porkkanaa, niin kastele runsaasti sitä. Tilai-

Rukouspalvelussa saivat monet kokea Herran kosketuksen. Rukoilijana Hannu-Heikki Hyppönen.

Päivi Salokari ja Tellervo Kähärä johtamassa yhteislaulua. Lauri Nieminen (piano), Seppo Natri (trumpetti), Olavi Mervasalo (pasuuna) säestivät kuoroa ja yhteislaulua.

suudessa saatiin paljon lähetystietoutta ja lietsottiin intoa maailmanlaajuiseen työhön. Lähetyskentillä on totuttu pitkiin tilaisuuksiin; ja myös aikatunnelma haluttiin siirtää koko juhlaan koettavaksi.

Rukoushetket

Joka aamu oli tunnin mittainen rukouskokous. Perjantai-aamun rukouskokouksen johti Liisa Liedes, lauantain Matti Laitinen ja sunnuntain Hannu-Heikki Hyppönen. Oli ilo nähdä jokaisena aamuna suuri joukko ystäviä, jotka tahtoivat rukouksin käydä uuteen päivään.

Ehtoollisjuhla

Tilaisuuden johti vancouverilainen pastori Teuvo Valkama, ja ehtoollisjärjestelyt hoiti Pentti Virtanen. Tilaisuudessa lauloi kuoro, ylistysryhmä ja Erkki Ahonen. Ehtoollissaarnan piti Pohjois-Amerikan suomalaisen helluntaiherätyksen esimies Paa-vo Korpela. Hänen puheensa on lyhennettynä toisaalla lehdessämme.

Ehtoollispöydän siunasivat Aimo Selin ja Erkki Ahonen. Lopuksi totesimme, että rakkaus rakensi yhteyttä taivaaseen päin ja kansamatkaajiin. Thunder Baysa oli hyvät juhlat.

Järjestelyt

Majoitusasioita hoiteli totuneesti Matti Laitinen. Kaikki tuntuivat olevan tyytyväisiä majoitusjärjestelyihin. Seurakunnan leirintäalue antoi hyvät mahdolli-

suudet karavaanareille leiriytymiseen ja yöpymiseen. Oiva Iskaniuksen kanssa nautimme Veikko ja Raili Toivaisen veiraanvaraisuudesta.

Ruokailu sujui mallikkaasti seurakunnan omissa tiloissa. Sisaret häärasivät aamusta iltaan valmistaen herkullisia aterioita. Kyllä kelpasi juhlia.

Juhlien isäntä Marko Selkoma pääsi mukaan vain muutama tilaisuuteen vaimon äkillisen sairaalareissun vuoksi, mutta hyvin suunnitellut juhlat sujuivat kitkattomasti, ja "isännöys" vaihteli tilanteen mukaan.

Juhlien jälkeen ajelimme länttä kohden. Edessä oli jälleen yli 3.000 kilometrin taival. Se taitui kiitollisin mielin. Herra antoi hyvät juhlat ja siunaus siivitti Pontiacin meno auringonlaskun suuntaan.

EOA

Päivi Tuokkola

Teuvo Valkama

Liisa Liedes

Mikko ja Susan Tervo

Puhelin on hieno keksintö. Se antoi mahdollisuuden juttutuokioon Kouvolassa asuvan Hannu Vaurulan kanssa, joka toimi 1980-luvulla pastoriina Thunder Bayssa ja Lake Worthissa. Hannu oli juuri tullut kotiin Varkauden nuorisotapahtumasta, jossa tämä 73-vuotias ”ikinuori” oli puhujana.

Hannu tuli vaimonsa Ruutin kanssa Thunder Bayhin marraskuussa 1984. Työaika siellä kesti puolitoista vuotta. Sitten tuli muutto Floridaan elokuussa 1986, jossa Hannu saarnasi ja hoiti seurakuntaa noin kolme vuotta.

Siirtolaisajastaan Hannulla on hyvät muistot: ”Siellä kun otetaan työntekijä vastaan, niin saarnamies ja hänen vaimonsa ovat kuin perheen isä ja äiti. Ja muutenkin ollaan kuin perheessä; jaetaan ilot ja surut. Jos jollakin on paha olla, niin pastorille mielipaha puretaan. Siirtolaiset ovat vieraanvaraisista väkeä. Kun kansa tiesi, että minulla ei ollut omaa saunaa, niin tuskin olin ollut kahta kuukautta Thunder Baysa, kun olin jo käynyt ainakin kolmessakymmenessä eri saunassa.

Silloin elettiin Thunder Bayssa hengellisesti hyvää aikaa. Muistaakseni kastoimme silloin n. 16 uskoon tulleita ystäviä. Floridassa turistit ja lumilinnut antoivat

Mitä kuuluu Hannu ja Ruut Vaurulalle

väriä seurakuntaelämään. Erilaista työssä Suomeen verraten oli se, että kun puhuin nuorisoiiloissa, niin nuorison oli vaikea ymmärtää puhettani. Nuoret sanoivat: ”Sinulla on Suomen suomi, me olemme tottuneet tälläkäläiseen suomen kieleen!” He ymmärsivät kyllä vanhempaa ”fingliskavoittoista” suomea, mutta uudemmat

suomalaiset sanat olivat heille vieraita.

Siirtolaisseurakunnissa seurakuntalaiset tulevat lähemmäksi pastoria kuin Suomessa. Yhteys on tiiviimpää ja läheisempää. Suomessa ihmiset lähtevät kokouksen jälkeen kiireesti koteihinsa, mutta siirtolaisoloissa he jäävät vielä pitkäksi aikaa juttelemaan kirkon pihalle.”

Karjalaispoikana Hannu ei kokenut mitään erikoista kulttuurisokkia palattuaan Suomeen. Tosin monet kontaktit seurakuntiin olivat kadonneet ja paljon kokoussarjoja pitävän saarnamiehen täytyi ruveta rakentamaan yhteyksiä uudelleen. Uusi ura oli edessä:

”Olin ensin Ibra-radion palveluksessa ja sen jälkeen Kouvolan seurakunnan pastorina, josta työstä hyppäsin eläkkeelle. Nyt olen pitänyt kokoussarjoja eri puolilla Suomea. Olen luvannut Herralle, että niin kauan kuin on terveyttä ja voimia riittää, tahdon palvella.”

”Ruutille aukeni Floridassa aivan uusi työskä. Hän kävi paljon vanhusten ja sairaiden luona. Hänen työpanoksensa huomasin erikoisesti silloin, kun kävimme muutaman vuoden jälkeen Floridassa. Eiväthän ne vanhemmat floridalaiset naiset minua edes huomanneet, vaan hyörivät Ruutin ympärillä. Vielä nytkin vaihdetaan uutisia puhelimitse tai kirjeitse.

Tämä Ruutin palvelustehtävä on jatkunut täällä Suomessa. Hän saa kesäisin Kanadasta toverikseen victorialaisen Armi Rocklinin, jonka kanssa he käyvät sairaaloissa ja palvelutaloissa laulamassa ja tervehtimässä sairaita ja ikääntyneitä ystäviä. Meidän täytyy tulla usein mökiltä kaupunkiin Ruutin ”keikkojen” vuoksi. Juuri parhaillaan Ruut on diakonien palaverissa!

Muistelen siirtolaisaikaa lämmöllä. Se toi rikkautta elämään. Nautin Floridan kokouksissa hyvästä musiikista ja ilmapiiristä. Minulle jäi kauniit muistot sekä Thunder Bayn että Lake Worthin seurakunnista.”

EOA

JATKOA SIVULTA 3

Ensikertalaisina Aktiossa

suomea sentin tai kahden verran. Kerroimme heille, että juuri teitä varten oli tehty kahdella kielellä lehti, joten suuret kiitoksemme teille kaikille, jotka saitte aikaan tämän hienon lehden. Huomasimme, että suurin osa juhlaväestä ei enää puhunut suomea, koska he olivat kolmannen ja neljännen polven suomalaisia, mutta kiinnostus oli kovin suuri Suomea ja suomalaisuutta kohtaan.

Kun tarjosimme heille suomalaista luettavaa tai kuunneltavaa, he pahoittelivat etteivät ymmärtäneet suomen kieltä niin paljoa, että olisivat hyötynneet siitä, mutta monet sanoivat, että he tuntevat sellaisia, jotka vielä lukevat ja puhuvat suomea. Kysyivät, että voisivatko he viedä heille tullaiksi näitä lehtiä ja musiikkia. Iloiten annoimme niitä heille. Huomasimme, että amerikansuomalaiset ovat hyvin harrasta ja uskonnollista väkeä ja he mielellään ottivat hengellistä luettavaa. Joku jopa halusi lähettää Suomeen sukulaisilleen.

Pöydän luo käveli noin viisikymmenessä oleva mies. Hän katseli ja käänteli kirjoja ja lehtiä. Menin hänen luokseen ja ky-

syn suomeksi, että olisiko hän kiinnostunut jostakin erikoisesti. Hän hymyili ja vastasi sitten varovasti: ”Ei suomi, vähän suomi!”

No, vaihdoimme kieltä, ja mies alkoi kertoa, että hänen isovanhempansa tulivat aikoinaan Suomesta ja he asuivat jossakin Kalifornian seudulla, mutta häntä kiinnostivat juurensa ja tuli pitkän matkan junalla. Annoin hänelle Todistaja Extran ja kyselin käykö hän kirkossa. Sanoi käyvänsä. Niinpä annoin vielä *Siirtolaiskansa* CD:n. Hän pyysi vielä muuta suomalaista luettavaa, jotka sanoi vievänsä sedälleen, joka osaa vielä hyvin suomea. Toivotin hänelle Jumalan siunusta ja kutsuin häntä aktiolaisten järjestämiin suomenkielisiin tilaisuuksiin, joissa puheisuus tulkattiin englanninkielelle

Tämä oli vain yksi tapaus, ja samantyyllisiä tapauksia meillä oli monia noiden kolmen päivän aikana. Jaoimme melkein kaikki varastomme tyhjiin. CD:t loppuivat kesken; niitä meillä oli 120.

Saimme kylvää Jumalan sanaa ja uuden elämän toivoa monille. Kylvetty sana ei tyhjänä palaa.

Kaikki se, mitä koin ja näin

näidenkin juhlien aikana, oli hyvin positiivista suomalaisista siirtolaisista. He käyttäytyivät hyvin ja olivat kovin siistiä väkeä.

Ikäjakautuma

Vanhempaa väkeä oli runsaasti, vaan olivat nuoremmatkin sinne mukaan uskaltaneet tulla. Suomalaiset juuremme yhdisti meitä.

Sunnuntaina lähdimme kohti kotia päätösumalanpalveluksen jälkeen. Tyytyväisyys täytti melemme, olimmehan omalta osaltamme saaneet olla täyttämässä lähetyskäskyä. Tulevaisuus antaa sadon aikanaan. Vaikka ajokilometrejä tuli yli 2000 km tunnemme, että työemme Herrassa ei ollut turha.

Sydämellinen kiitos kaikille aktiolaisille, ensikertalainenkin tunsii olevansa osa ryhmästä.

SIPA ja REINO PARTANEN

Ps.

Kotona juttelimme että kyllä kannatti lähteä, rukoilemme, että sanansiemen alkaa orastaa.

Mitä tahdotte

Raamattu kertoo meille kahdesta sokeasta, jotka istuivat tien vieressä, kun Jeesus kulki ohi. Heidän oli täytynyt kuulla Jeesuksesta ja kaikesta mitä hän teki, koska he alkoivat huutaa Jeesukselta apua. ”Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?” oli Jeesuksen vastaus.

Ihmisillä on monenlaisia toiveita ja tarpeita, joihin he haluaisivat apua Jumalalta. Missä asiassa sinä tarvitset apua? Mitä tahdot, että Jeesus sinulle tekisi?

Kun Jeesus oli ruokkinut suuren kansanjoukon viidellä leivällä ja kahdella kalalla, tahtoi kansa väkisin tehdä hänestä kuninkaan, kuninkaan, joka ruokkisi heidät.

Paljon kansaa seurasi Jeesusta, koska Jeesus paransi kaikenlaisia tauteja. Ihmiset uskoivat Jeesukseen, koska hän oli herättänyt Lasaruksen kuolleista. Ja monet halusivat nähdä Jeesuksen kaiken sen tähden, mitä Jeesus teki: kuolleita heräsi, sairaita parani, nälkäiset ruokittiin.

Koska Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, hän voi ja haluaa auttaa meitä näissä elämämme vaikeuksissa arkisen elämämme kes-

kellä. Mutta kaikkein tärkeimmän asian esitti rukouksessaan eräs publikaani. Hän sanoi: ”Jumala ole minulle syntiselle armollinen.”

Kaikki ovat syntiä tehneet; paraskin ihminen on Jumalan edessä syntinen, ja syntimme sulkevat meiltä taivastien ja jo täällä alhaalla yhteyden Jumalaan. Mutta Raamattu vakuuttaa, että joka syntinsä tunnustaa ja hylkää, hänelle tapahtuu laupeus. Ja Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Mitäs sinä tahdot, että Jeesus sinulle tekisi? Haluammeko vain tätä ajallista vaiko kaikkein tärkeintä, josta on hyötyä jo nyt ja kerran iankaikkisuudessa.

Siis rukoilkaamme: ”Jumala ole minulle syntiselle armollinen.” Ensin tämä, sitten kaikki muut. Raamattu kehottaa meitä etsimään ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan ja lupaa meille kaiken sen ohessa. Ensin yhteys Jumalaan, sitten apu kaikkeen jokapäiväiseen elämässämme.

Mitä sinä tahdot, että Jeesus sinulle tekisi?

SAARA ROSSI

“Menkää kaikkeen maailmaan...”

Lähetystyön satoa

Heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna saimme yllätysvieraita Taiwanista. Tosin pastori Ho Pei-lin oli ilmoittanut tulostaan puhelimitse muutamia päiviä ennen, joten osasimme olla ajoissa Thunder Bayn lentoasemalla. Odotuksen jännitys laukesi iloiseen ja vapauttavaan nauruun, kun vanhat tutut tapasivat.

Rouva ja pastori Ho olivat olleet Vancouverissa jonkun viikon kiinalaisten seurakuntien vieraina, mutta Thunder Bayn Saalem oli ainoa suomalaisseurakunta, jossa heillä oli tilaisuus vierailla. Aikaeron ja pitkän matkan aiheuttama väsymys ei näyttänyt nuorekasta paria vaivaavan. Saimme tuoreet uutiset ja näin katselimme kuin avonaisesta ikkunasta työkenttää Taiwanissa. Saimme tilaisuuden myös kuulla molempien vieraidemme kertomukset uskoontulostaan. Haastattelu tapahtui kolmen päivän aikana rupattelun merkeissä. Kuulimme sekä pastorin että hänen puolisonsa kertomukset, jotka tiivistettynä välitän Todistajan lukijoille:

- Olen syntynyt Hankowssa, Kiinassa ja aloitin koulunkäyntini siellä, muistelee pastori. - Mutta kun kommunistit (Kiinan vallankumousarmeija) olivat tulossa jo aika lähellä, päätimme muutamiin ystäväni kanssa lähteä pakoon Taiwaniin. Olin silloin 15-vuotias. Saimme veneen ja pääsimme onnellisesti meren yli, mutta päästyämme maihin jouduimme heti kiinni ja meidät pantiin armeijaan koulutettavaksi. Oli vuosi 1949.

Olin pysyvästi armeijan palveluksessa kunnes vuonna 1958 minussa todettiin pitkälle kehittynyt keuhkotuberkuloosi. Tauti paheni nopeasti, ja pian lääkäri ilmoitti, että minulla ei ole enää paljon elinaikaa jäljellä. Sairaalassa oli paljon keuhkotautisia. Tauti oli siihen aikaan yleinen, ja kaikenikäisiä potilaita kuoli paljon.

Sairaalassa kävi nuoria suomalaisneitosia jakamassa lentolehtisiä, jotka kertoivat Jeesuksesta ja minulle silloin oudosta asiasta, pelastuksesta. Monia sairaita tuli uskoon ennen kuolemaansa. Suomalaiset lähetysaarnajat hautasivat uskoontulleet.

Asia oli minulle aivan outo, mutta jotenkin minulle tuli halu tietää hengellisistä asioista. Kun kuuntelin heidän opetustaan, minulle virisi toivo paranemisesta. Halusin oppia enemmän ja tein ratkaisuni. Otin vastaan pelastuksen ja sain sisäisen rauhan - sain Jeesuksen sydämeeni. Silloin alkoi myös paraneminen. Ei mennyt kauan, kun minulle tuli halu kertoa muillekin pelastuksesta, jonka itse olin saanut kokea. Tutkin Raamattua joka päivä ja aloin auttaa evankeliumin levitystyössä.

Sitten sain kokea ihmeellisen asian. Sain henkikasteen

ja silloin päätin antautua kokonaan evankeliumin levittämiseen. Sain mahdollisuuden päästä amarikkalaisten ylläpitämään raamatukouluun kolmeksi vuodeksi. Nyt sain tilaisuuden tutustua Raamatun ihmeelliseen sanomaan ja elää siinä.

Raamattukoulun jälkeen sain hoidettavakseni pienen Wu-Kun seurakunnan, jota palvelen vielä nytkin osa-aikaisesti, vaikka olenkin jo eläkkeellä. Avustan myös Taipeiin seurakuntaa ja tarvittaessa saarnaan muuallakin.

Pastori Ho Pei-lin.

Suomalaiset perustivat myöhemmin oman raamattukoulun (Ming Tao), jota silloin sen alkaessa olin avustamassa, mutta rehtorin muutettua muualle, minut nimitettiin koulun johtajaksi, jossa tehtävässä palvelin kuusi vuotta. Viime aikoina olen liikkunut aika paljon ja mahdollisuuksien mukaan auttanut opetuksessa.

Suomessa olen käynyt neljä kertaa, viimeksi viime kesänä. Kanadassa olen nyt ensi kertaa, mutta toivoisin saavani mahdollisuuden tulla uudelleen pidemmäksi ajaksi kuin vain muutamaksi päiväksi kuten nyt.

Tuo pieni seurakunta, jota olen palvelut, on kasvanut. Se on ilonaihe. Kiitän Jumalaa siitä, että hän lähetti aikanaan nuoria sananjulistajia - nimenomaan rohkeita suomalaisia - Tung Shihin pieneen kaupunkiin tuomaan sanomaa Jeesuksesta! Itse sain kokea pelastuksen ja parantumisen ja sain vielä

tehtävän viedä pelastussanomaa eteenpäin, jopa maailman ääriin. Jeesus elää, pelastaa ja parantaa! Halleluja!

Jättiläisseurakunta

Pastori Ho kertoi suuren ilouutisen: - Eräs korkea-arvoinen upseeri tuli uskoon. Hän näki hyväksi erota armeijasta ja meni suomalaisten aloittamaan raamattukouluun (Ming Tao). Mies julisti koulun ohessa evankeliumia ympäristössä vuoristoheimojen parissa, ja ihmisiä alkoi tulla uskoon. Tämä entinen upseeri perusti seurakunnan (Antiokia) ja alkoi vakituiseen työn n. 12 vuotta sitten. Vuonna 1995 seurakunnassa oli jäseniä noin 500. Viime keväänä jäsenluku oli n. 8 000. “Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen.” Saarn. 11:1.

Sanan siemen kylvettiin pyhäkoulussa

Pastori Pei-Linin puoliso Ho Chen Yen Yen on erittäin miellyttävä, kaikenhoksaava ja avulias ihminen. Häntä oli etuoikeus ja ilo pitää vieraana. Oli kuitenkin “kovan taka-

Pastori Ho Pei-lin, puoliso Ho Chen Yen Yen ja Saara Rossi.

na” saada hänet kertomaan elämästään eli “avata ovi kiinalaiseen huoneeseen”. Ovi ei ollut avautua tuumaakaan, kun sanoin, että tämän hänen kertomansa mahdollisesti lukevat toisetkin. Kuitenkin sain luvan jotakin kertoa:

- Olin silloin 9-vuotias, kun eräs koulutoverini pyysi minua mukaansa pyhäkouluun, jota pitivät ulkomaalaiset lähetysaarnajat. Pyhäkoulua pidettiin ulkoilmassa tien vieressä. Halusin olla mukana, ja vähitellen tuli sellainen lapsen usko sydämeen, mutta ei paljon muuta. Sitten oppikoulussa ollessani sain kokea todellisen uudistumisen ja Jeesus tuli todellisesti elämäni. Sain halun oppia lisää ja aloin kertoa muillekin kokemastani.

Vanhempani olivat henkien palvojia. Isäni oli jatkuvasti sairaana, ja henkien pelko lisäsi sairautta. Sain äitini mukaan kokoukseen, ja Sana valaisi ja avasi hänenkin sydämensä vastaanottamaan uskon Jeesukseen. Kun nyt äitikin oli tullut uskoon, isäkin lopetti henkien palvonnan ja alkoi parantua. Lopuksi isäkin tuli uskoon.

Äidistäni tuli innokas ja voimallinen rukoilija. Hän toimi sittemmin seurakunnan diakonina. Eräs seurakunnan sisar ehdotti, että pastori kävisi kotonamme opettamassa pikkuveljeäni laskemaan. Ja niin sitten pastori kävi kerran viikossa kotonani “lukemassa”. Kai äiti oli huomannut jotakin, kun hän sitten ehdotti, että “tuon meidän tyttäremme voisi antaa pastorille vaimoksi”. Näin myös tapahtui. Oli vuosi 1967.

Saimme asunnon seurakunnalta, ja siitä lähtien olen auttanut miestäni seurakuntatyössä. Arkinen työni on ollut valtion palveluksessa. Olen toimittanut virkaa, jossa joudun maksamaan työmiesten palkat. Lapsia meillä on poika ja tytär. Molemmilla on jo elämäntehtävänsä. Jäin kolme vuotta sitten eläkkeelle, ja kun mieheni jäi vuosi sitten eläkkeelle, niin nyt meillä on mahdollisuus matkustella, koska olemme terveitä ja voimissa.

Taiwanissa tarvitaan Sanaan pitäytyviä opettajia

Toivon voineeni välittää lukijoille kiinalaisten ystäviemme tervehdyksen niin kuin he olisivat tahtoneet. Meillä oli erikoinen tilaisuus kuulla lähetystyön merkityksestä ja mahdollisuuksista, ja siitä, miten julistettu sana vaikuttaa. Pastori Ho Pei-Linin kertoman mukaan juuri nyt Taiwanissa tarvittaisiin hyviä ja ehdottomasti Sanaan pitäytyviä opettajia.

ELJAS ROSSI

JATKOJA ETUSIVULTA

Henry ja Ruut Mononen lähetystyöhön Thaimaahan

kuitenkin vakuutti puheessaan, että vaikka kuinka vaikea olisi se Thaimaan kenttä, juuri sinne me haluamme mennä. Se on Jumalan rakkauden kutsu. Ei Hän meitä pakota mihinkään, mutta tarjoaa tätä meille. Tiedämme hyvin, ettei siellä kukaan tule kiittämään siitä että tulimme eikä meille levitetä punaista mattoa. Rukoillessa tuntui Jeesus kysyvän: Haluatko silti lähteä? – Minä tein niin, Hän sanoi. En voinut muuta kuin vastata: Minä haluan!

Monoset lähtivät ensin Suomeen, jossa saattavat opiskelut päätökseen (MA molemmille), ja sitten loppuvuodesta siirtyvät Chiang Mai'hin tutkimaan thaikielen ongenkoukkuja. Tavoitteena on myöhemmin ryhtyä opettamaan suomalaisten perustamassa raamattukoulussa Bangkokissa. Siellä on kova tarvis opettajista. Helppoa se ei tule olemaan, mutta Suureen Kutsujaan luottaen he ovat valmiit palveluksen työhön. Rukoilemme Henryl-

le ja Ruutille kaikkinaista Jumalan apua, varjelusta ja siunausta siellä 'hymyn maassa'.

Paremminkin ei olisi juhla voinut päättyä, sillä lopussa tarjottiin kaikille thailainen ateria. Siinä oli mahdollisuus tunnustella itämaisia makuja ja eläytyä Henryn ja Ruutin tuleviin kokemuksiin Thaimaassa. Mainittakoon vielä, että Tampereen Saalem seurakunta ottaa taloudellisen vastuun Monosten kannattamisesta.

LEEVI MYRÄ

Jorma Heinikainen 60-vuotias

Jorma syntyi Lahdessa 9.8.1945 Joukolle ja Eevalle. Pikku Jormalla oli jo silloin niin kauniit kiharat, että parturitätkään ei helminnyt leikata niitä pois ja lähetti pikkuisen sellaisenaan takaisin kotiin, vaikka isä olisi jo toivonut hänestä pojan näköistä. Perhe asui silloin Vesivehmaalla isovanhempien luona ja Jorma aloitti koulunkäyntinsä siellä. Jorman seuraksi syntyi kohta sen jälkeen kaksi sisarta, Kirsti ja Ulla.

50-luvun alussa perhe muutti Imatralle, jossa isä - Joukosta tuli Imatran Betania - seurakunnan saarnaaja. Pian (vuonna 1953) kuitenkin tuli muutto Thaimaahan vanhempien lähtiessä lähetystyöhön - siellä Heinikaist olivat yhteensä lähes 10 vuotta.

Jorma oppi thai-kielen nopeasti, samoin haitarin soiton. Hän soitteli pyhäkoulussa ja katukappelissa, ja kansaa kerääntyi kuuntelemaan ja katselemaan tätä vaaleaa pelimannia. Äiti-Eeva opetti lapsiaan ensin kotona, mutta myöhemmin he kävivät kansainvälistä koulua Bangkokissa.

Jorman lempiharrastus oli aikanaan akvaario, jota hän hoiti tunnolla. Oli aivan kunnia-asia sisarille, kun Jorma antoi heille joskus luvan auttaa sen siivouksessa.

Vajaan viiden vuoden kuluttua perhe palasi lomalle Suomeen, asuen Helsingissä. Jorma kävi siellä englantilais-

ta koulua. Tällöin hänet myös kastettiin Helsingin Saalemissa.

Sitten oli edessä jälleen mantereen vaihdos - takaisin Thaimaahan. Jorma auttoi isäänsä Bangkokin raamattukoulun rakennustöissä ja jatkoi koulunkäyntiään kansainvälisessä koulussa. Jorma sai myös tällä matkalla kolmannen sisaren - Anun. Hän hankki ensimmäisen moottoriveneensä, jolla hän seilaili kanaaleja ristiin rastiin ja kaen lentolehtisiä ja jutellen ihmisten kanssa. Tämä oli hänen lähetystyötään.

Vuonna 1964 perhe palasi Suomeen ja asettui asumaan Helsinkiin. Jorma hankki työpaikan Kodakilta - valokuvausalasta muodostui näin hänen elämänuransa. Sitten oli armeijan vuoro - hän rannikkotykössä palvellessaan vahti eteläisen Suomen rantoja. Helluntaiherätyksen kesäkonferenssi Katinalassa, kuten niin monille muillekin, tuotti myös Jormalle suuren siunauksen, sillä sieltä hän löysi Pirkko-Liisansa, ja vuonna 1968 vietettiin sitten häitä Kouvolassa.

Vuonna 1971 Jorma ja Pirkko päättivät muuttaa Kanadan Torontoon, jossa he osallistuivat aktiivisesti seurakunnan toimintaan. Ari Michael - heidän esikoisensa, syntyi vuonna 1975. Vuonna 1977 he muuttivat Calgaryyn, jossa syntyi toinen poika. Nyt oli Heinikaisen perheessä samaan aikaan kaksi poikaa. Sitä ei ollut tapahtunut ainakaan kolmeen sukupolveen. Jorman isoisä oli perheessään ainoa

poika, isä oli ainoa poika, samoin Jorma. Siksi kai uusi tulokas sai nimekseen Vesa Robert.

Jorma perheensä kanssa on ollut ja on edelleen aktiivisesti Calgaryn Suomalaisen Seurakunnan toiminnassa mukana, hoitaen sitä varsinaisen saarnaajan puuttuessa.

Jorman suurin harrastus on pitkään ollut kalastus - olikohan sillä akvaariolla mitään tekemistä tämän kanssa? Usein on vene laskettu Minnewanka-järvelle Banffin kansallispuistossa.

Jorma, rauhan miehenä, toistaa usein sanontaa "Peace on Earth" - etenkin joulun aikaan herneitä syödessä.

Pian 60-vuotissyntymäpäivänsä jälkeen Jormasta tulee "vaari". Ari avioitui viitisen vuotta sitten, ja nyt sitten lapsenlasta odotellaan innolla.

Calgaryn Suomalainen Seurakunta haluaa erityisesti siunata ja onnitella Jormaa hänen suurena merkkipäivänään ja kiittää hänen panoksestaan seurakuntatyössä yli 20 vuoden aikana.

Toivotamme perheenä, sukulaisina ja ystävinä Jormalle runsasta Jumalan siunusta ja onnea, kun hän on nyt saavuttanut oikein kunnan miehen iän.

KIRSTI HORSTIA PERHEINEEN
CALGARY

Päivän tärkein ateria

Oletko syönyt tänään hyvän ja ravitsevan aamiaisen. Viisaat sanovat, että aamiainen on päivän tärkein ateria. Kuinkahan monta kertaa päivä on kuitenkin aloitettu kahvikupposella, että on päästy vauhdikkaasti päivän alkuun.

Nykyään on paljon kirjoituksia terveellisestä syömisestä. Reseptejä on luettavaksi melkein joka lehdessä. Jos olet kiinnostunut näistä asioista, niin lukemista ainakin riittää ja on saatavilla.

Varmasti tuttu asia myös on, että tätä meidän hengellistä ihmistämme tulisi myös hyvin ravita. Oletko syönyt tänä aamuna Jumalan sanasta terveellisen aamiaisen - vai hätäisesti huokaissut taivaan puoleen muutaman pyynnön?

Vuosia uskottelin itselleni, että en ole aamuisin halukas syömään. Kuppi kahvia riittää, syön vasta päivällä. Se ei ollut terveydelle hyvä ratkaisu. Mutta ihminen voi oppia uusia, hyviäkin tapoja, vanhempanakin. Nyt syön lämmintä puuroa aamuisin; ovat kai kirjoitukset menneet perille! Samoin olen oppinut ravitsemaan hengellistä ihmistä aamuisin. Tarvitsemme ruokaa ruumiimme ravinnoksi, myös sisäinen ihmisemme tarvitsee ravintoa joka päivä. Nykyään puhutaan paljon myös elävästä ravinnosta. Ja totisesti Jumalan sana on elävää ravintoa. Jeesus sanoi: "Minä olen elämän leipä." Me tavalliset ihmiset emme ymmärrä mitä kaikkia ravintoaineita on meidän jokapäiväisessä ruoassamme. Vielä vähemmän ymmärrämme taivaallisen ruokamme aineosia. Mutta kun tiedämme, että Jumalan sana on taivaallista ruokaa, joka ravitsee meitä, niin otetaan aikaa joka päivä nauttiaksemme siitä. Syökäämme taivaalliset ateriamme kiitollisin mielin.

RITVA SAUKKO

Tyine Spillenaar 100 Vuotta

Tyinen elämän taival alkoi heinäkuun 19. päivänä 1905 Suomen Virtasalmella, Nykäsen kotipiirissä. Sataan elettyyn vuoteen on mahtunut paljon. Helluntaiherätyksen pioneerievangelistana hän työskenteli monta vaiherikasta palveluvuotta, Tyne nauttii nyt työstään ansaittua lepoa ja rauhaa tyttärensä, Grace Adamsin, kodissa Midlandissa, Ontariossa. Tyinen fyysisen olemuksen heikentyessä hänen hengellinen persoonansa on aistintu määränpään lähestyvän, ja suuri onkin kaipaus päästä sinne, mitä "Silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat (1 Kor. 2: 9).

Kuusitoistavuotiaana Tyne muutti Helsinkiin rikkaan perheen keittäjäksi. Rauhattomassa Helsingissä, juuri veljessodan jälkeen, Tyne teki elämänsä ratkaisevimman päätöksen Pelastusarmeijan katukokouksessa. Silloin Tyne koki uudestisyntymisen ihmeen. Siitä hetkestä hänen elämänsä tuli uusi suunta: elää uskossa ja johdattaa toisiakin Jumalan valtakuntaan.

Tyne tuli Torontoon 23-vuotiaana (1928) kielitaidottomana, mutta löysi pian paikkansa. Hänen halunsa kertoa toisille Jeesuksesta vei muiden suomalaisten luokse Montrealiin, Sud-

buryyn ja Kirkland Lakelle. Kirjaevangelistana hän liikkui yhdessä kädessä matkalaukku ja toisessa kirjalaukku ja etsi suomalaisia siirtolaisia metsäkylistä ja maanteitten varsilta. Tyne myi heille hengellistä kirjallisuutta ja kertoi Jeesuksesta. Näille paikkakunnille Tyne oli myös perustamassa suomalaisia seurakuntia.

Vuonna 1936 Tyne tapasi tulevan miehensä, pastori John Spillenaarin Kirkland Lakella. Heidän 65-vuotisen avioliittonsa aikana he yhdessä kasvattivat neljä lasta: Rose (Harmer), Grace (Adams), sekä Daniel ja David. John Spillenaarin elämäntehtävänä oli toimia lentävänä lähetysaarnaajana eskimoitten ja intiaanien parissa. Tyne hoiti lapsia, kotia ja seurakuntaa mieheensä ollessa monilla lähetysmatkoilla. Näistä vaiheista on kirjoitettu kaksi kirjaa: "The Wings of the Gospel" ja "To the Regions Beyond." John muutti Herran luokse joulukuussa 2003.

Syntymäpäivänään Tyne juhli perheensä ja suuren ystäväpiirin ympäröimänä Jumalan uskollisuutta ja armoa näiden vuosien aikana.

MUKANA MYÖS OLLUT
SYLVIA RUKKILA

Todistajan juhlavuosi 2005 - Lehti täyttää 80 vuotta

Kunnon lahjat 80-vuotiaalle

* Ennätysmäärä tilauksia

* Ennätysmäärä avustajia

* Ennätysmäärä lahjatilauksia

* Ennätysmäärä lahjoituksia

Uutispaloja

Mika Yrjölä Indonesiaan

Toronton Saa-lem-seurakun-
nan pastori
Mika Yrjölä jät-
tää Kanadan
marraskuussa
ja suuntaa per-
heensä kanssa
kutsumuksen-
sa kentälle Indonesiaan. Mika
vietti suuren osan lapsuudestaan
ja nuoruudestaan Indonesiassa,
joten hän muuttaa tutuille seu-
duille. Mikan vanhemmat, Em-
manuel ja Mirja Yrjölä, ovat yhä
lähetystyössä Indonesiassa ja ovat
toivottamassa poikansa perheen
tervetulleeksi ”kotiin”.

Walter Tuokkola Torontoon

Toronton Saa-
lem-seurakun-
ta on kutsunut
Walter Tuok-
kolan nuoriso-
pastorikseen.
Walter avioituu
marraskuussa ja
saapuu nuorik-
konsa kanssa To-

rontoon. Tuokkola aloittaa työnsä
tammikuun alussa 2006.

Kiitossanoja

Sydämellinen kiitos
veljespiirillemme sekä
kaikille
konferenssivieraille, jotka
jaoitte sairaalakuluista
johtuvan taloudellisen
taakamme.
Kiitos rakkaudestanne
ja rukouksistanne, jota
olemme
saaneet kokea näiden
päivien aikana.

KIITTÄEN
ELIISA & MARKO SELKOMAA

*Todistaja -
siinä on ideaa!*

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa :
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan
julkaisijalta.

Kanada	\$24 CDN
Kanadasta USA:aan	\$30 CDN
Lentoposti international	\$34 CDN
USA	\$24 US
Lentoposti international	\$28 US
Irtonumero	
	\$2.50 CDN - 2.25 euroa

Kaikki International Mail (kansainvälinen
posti) lähetetään lentopostissa.

MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive Vancouver B.C
V5P 2A8 Canada

• Tel / Fax: (604) 321-0555
• E-mail: todista@smartt.com

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:30
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

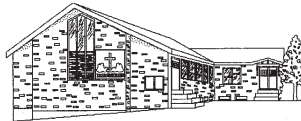
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori Mikko Tervo 705 253 7797

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in	
English. Translating into English in other meetings too - if needed!	
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427	

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkomaa Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltaokoukous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00	(“HOT FM” 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon
puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356
Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

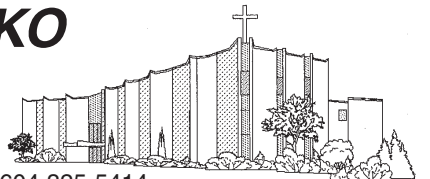
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 11:00
English service klo 11:00
To • Sana ja rukous klo 19:00
Pe • Nuorten ilta klo 20:00
Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E.
Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

*"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16*

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI
Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO
Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetysten ystävät
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
	Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

GOD SPEAKS CREE!

by MARK RAMSHAW
Missionary in Flin Flon, Manitoba
REPRINTED FROM FELLOWSHIP TODAY

The evangelist anointed the old Indian woman's arthritic hands with oil. Slowly, she began to move them as the power of God brought healing to her. I looked her in the eyes and began to speak in tongues. A look of wonder and amazement filled her eyes as she heard a white man speaking to her in her native Cree language. It was not the first time that I had seen God manifest His glory in this way. God has shown His love for the Cree Indian people of Saskatchewan by speaking to them supernaturally in their own language on a number of occasions. Each time, it brings glory to Jesus.

On the day of Pentecost, one of the most startling and profound miracles of all time took place. God reversed the confusion of tongues which began at Babel and enabled His servants to declare the wonders of God in languages they had never learned. What was even more incredible was that God confirmed this miracle, as those present were able to understand the wonderful things which were said.

When Peter began to explain this miracle as a fulfillment of Joel's prophecy he was prompted to remind his hearers that, "The promise is unto you, and to your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call" (Acts 2:39). It is clear from this scripture that the gift of foreign, yet understandable, tongues was to continue from Pentecost to our present day. Although there is a place for uninterpreted tongues in prayer (1 Corinthians 14:2; 14:14), groanings in the Spirit (Romans 8:26), and the revelatory interpretation of tongues (1 Corinthians 14:13), there is also a place for Spirit-filled believers to speak in languages unknown to them and yet known to their hearers. This is exactly what has happened in my ministry to the Cree-speaking Natives of northern Canada. To those who say that tongues are not for today, I ask you to prayerfully consider what you are about to read.

Let me begin by openly stating that after seven years of ministry to the Cree, I have picked up a few common phrases in the Cree language, but as of yet, I am unable to fluently speak or understand it. If I put my mind to it, I could probably recognize 40 to 50 words, most of which are food and grocery items which I learned out of necessity while working in a store in a northern Saskatchewan community.

However, several Native people whose first language is Cree have stated that the Cree they have heard me speak in the language of the Holy Spirit is of better quality than their own. Many who have heard this wonderful miracle have stated that my Cree is the old "high Cree" like their grandparents used to speak. Several have witnessed that they could only understand a portion of what I was saying because of the rapidity of my speech. To this, I always answer with "to God be the glory."

I had always desired this type of manifestation and from time to time, would pray that God would give me an opportunity to speak supernaturally in a known language. One evening, a women's meeting

was held in the home of some missionaries. As the men sat upstairs, I felt led of the Spirit to venture downstairs, knowing that something wonderful was about to happen which I did not want to miss.

I quietly slipped into the back row and began softly praying in other tongues. A Native woman turned around with a look of surprise on her face and exclaimed,

"You're praying in Cree! Pray for Me!"

I laid my hands on her head and began to pray in tongues in Cree over her and then interpret it in English; She later told me that the interpretation was exactly what I had said in Cree. She also told me that her pastor had dealt with her concerning the same issues earlier that day.

I then prayed for one of the speakers at the women's meeting. Several native people who knew me heard me praying in perfect Cree.

At one point, the Cree lady was having difficulty translating the prayer into English. A white pastor then said, "I have the interpretation and spoke forth, 'He shall make you the head and not the tail.' The Cree lady spoke excitedly, 'Yes, that's right!'"

Since that night, we have witnessed this miracle time and time again, and it has always brought blessing and encouragement to us and to others. On one occasion, I was counseling a native woman who was not a member of our church. I asked her if she would mind if I prayed for her. She consented and I began to pray in other tongues. Suddenly, she shocked me by gasping excitedly "You're praying in Cree!" When I asked her what I had said, she replied, in great wonder, "You prayed for my marriage and for my husband who is in jail."

On another occasion at the Fall Convention in Weldon, Saskatchewan, I was moved on by the Spirit to speak in tongues. A young white man then gave the interpretation. Meanwhile at the back of the sanctuary, two Cree ladies were nodding approvingly. After the meeting, they con-

firmed that indeed the utterance in tongues was in the Cree language and the interpretation was correct.

On another occasion, while I was praying in tongues for two young native men, a warning concerning sexual immorality came forth directly from the Holy Spirit in the Cree language.

Once, while visiting a married couple in

gled with the things of the world. Your husband knows what he is supposed to do."

Her husband then admitted that he had been called to go to Bible college some years ago and had been delaying obedience to a more convenient time. His wife also explained that there had been other things which had been said in Cree but that she could only get bits and pieces of it because I was speaking too quickly for her to keep up with what was being said. This couple is presently making arrangements to attend Bible school.

Perhaps one of the most thrilling times I had was when I went with a visiting evangelist to pray for the medicine man's mother. The lady was crippled because of a broken hip and could only move in short steps with great dependence upon a Walker. As we prayed for her, she was instantly healed and began to dance. She was even able to bend over and touch her toes — a feat which I have trouble doing these days.

Because the medicine man's mother only spoke Cree and did not understand English, I asked another man who was present to translate into Cree as I preached the gospel of Jesus. He was a member of a non-Christian religion and being jealous, he refused. The Spirit of the Lord then spoke to me and told me to look her in the face and speak in tongues. After I spoke for a minute or so, she nodded approvingly and said, "Eeh he," which means "yes" in Cree.

There have been countless other times when God has manifested this wonderful gift on the mission field. Each manifestation is proof of God's holy power and a testimony of His love for the Cree-speaking people. As my wife and I continue to labor in Native missions, we expect to witness more and more of these and other miracles as God continues to call people of every kindred, tribe, nation, and tongue out of spiritual darkness and into fellowship with Jesus Christ. •

The Wall

My seventh grade science teacher was a strong man. A football coach, he had a muscular physique that commanded the respect of his students.

Maybe that's why I still remember what he taught about the scientific definition of work. Planting his feet firmly on the floor, my teacher placed his hands against the wall in front of him and pushed with all his might.

When the wall didn't move, he made a statement I will never forget. "I can stand here and push against this wall all day," he said, "but I won't do any work unless I move it."

With this object lesson, my science teacher illustrated that work is measured by multiplying the force exerted on an object by the distance it moves. Both force and motion, he explained, are required to produce work.

Our human efforts to please God are much like my teacher's attempt to move that classroom wall. We can exert every human effort to find favor with God, but we can't even budge the wall of sin that separates us from Him.

That's why Jesus came to earth. God loves us, and He knew that only Christ could accomplish the divine work of removing sin's barrier from our lives.

When Jesus died on the cross, He suffered the penalty for our sins. He provided all that was needed to grant us forgiveness of sins and bring us into a personal relationship with God.

Turn from sin, and give yourself to Christ. He will come to live and work in your life both now and throughout eternity. •

REPRINTED FROM FELLOWSHIP TODAY